

שלושה מינין פרק ששי נזיר לת.

מסורת הש"ס

ורובי שמעון דליה ליה לירוף. (ב) אפי' ככל שהוא מוסייב בדאמרי' בפירקין דלעיל (דף ה.) דקאבר ר"ש כל שהוא למכות ולא אמרו כסית אלא לענין קרנן: עד שייר מכולן. כגון דאמר הריני מיר קסם ופרשני לעיל (דף ג.) דמשמע מן הטומאה ומן המבלעות ומן

[illegible]

וְלִיהָ וּלְבָרְדִּיל וְלַהֲדוּרָה (ויקרא י') דַּמְשֶׁמֶת
 לְדַעְלֵקִין וְהִרְחֵלָה נָמִי לֹא יִשְׁתָּה: וְכִנְסָה
 וְהִתְקַלְקֶלֶשׁ חַיִּים. מֵאִשׁ שֶׁנִּמְצָא יָד וְשֶׁכֶר
 וְחֵלֶב מִתְּשֶׁה זָבִי: וְעַל כֵּן נִפְשׁוּ מֵה
 קָרָא לָהּ יֶזְעָה. דַּמְשֶׁמֶת מִשְׁמֵי מַחֲסִים. רַבִּיעִיּוֹת
 קָרָא לָהּ: (י) נֶפֶשׁ נִמְצְאָה הֵמָּה. שֶׁנָּה
 הָיָה בָּהֶן. רַבִּיעִיּוֹת עַל גִּמְטְרֵי כֶסֶם. (י"א) הֵיזְעָה
 דַּמְשֶׁמֶת לִיהָ הֵכָּה רַבִּיעִיּוֹת דֵּס הַיּוֹזֵלָה
 מִשְׁמַשְׁמֵי מַחֲסִים לֹא דוּקָא (י"ב) לִיהָ דִּכְבִּי
 אֲהֵרָא מֵאִשׁ דְּכַפְלִיתָהּ לִקְמִייר וְכֵן
 הִתְקַלְקֶלֶשׁ בְּקִמְיוֹ הֵכָּה הֵכָּה רֵיזָה הֵיזָה
 וְעַל כֵּנֶן דִּלְמַתִּיר בְּפִ"ק דְּסִנְהֶדְרִין
 (י"ג) דִּלְיוֹ לִרְבֵּנָן לִיזֵה מִתְּמַתָּה
 רַבִּיעִיּוֹת דֵּס שִׁירְזָה מִן הַמַּחֲסִים אֲלֵהָ
 שִׁירְזָה מִתְּמַת אֲחֵד בְּלֵכָה וְהִלָּךְ דִּקָּה

[illegible]

בכ"פ שתי מדות (שם דף פט.) מבית חצי לוג וזוהוה מחלה לחלות וזכין
הוא וזכין כן בדהריה אמרי' האם ילד צ"ח כן עובדי אפי' אהם דורו
שנאצוהו חלום אמר וזכין ורבוהו ואחד עשר יום שצין דה נדה לה
מים ונאצוהו חלום אמר' בנמ' קטור (דף מו.) ושעת כל הפסוק החלום
דס' פסור יכיר בהן וכמה רביעית: **כל משקין עמאין**. מאשרפין לג' **לג'**
שנאצוהו אוקן בנדי חילית פרס: **כל השופקין**. ששופקין חוקן לרש"י
לנאחז ונאצוהו חלום אמר' ולית בזה דרביעית לשני הוואל ורלראש
עליה דרבי וזכי ואמרי' לחלום וזה לענין: **והואילא פיעלי כל חרם**. כלי
השער אשר יהיה בקרקע המשכן להשקות את הסוטה ובמסכת ס'
חוקן לחוק ענין על מתי גרילס כל שואל: **ו זכאי** אומר רביעית. ורבי
לרבינו ירמיהו מיה אשורין מוליכי את החיובים: **דבטולו** רבנן
דבטולו רבנן.

ס'אמר מקוב הממוק רביעית ראו להטעיל בו מחטין ואנורות
 ס'אמר בקרקע טבורין כ' צר משה דאין דבעטור רבנן ואמר ד
 גזירה שמה יטביל מחטין ובעטור כגלי צפוי כשפוטריה טוד
 מקורה דרבנן בעמדת המקלות (פ"ו מ"י) ונחמני אורחיס אס מקבלת
 ובעטור רבנן ס' מפי המורה וקשיא לי היכא בעטור רבנן וי"ל הא
 פסקין [ס'] כל המעורר לתקוב אס מקבל הארין כל שאר שר. ליש
 והמסכה שאס יס כאל כ' סאה ורביעית ממי גשמים הולך וממלא מן
 המים לתוך המקוב דהא יס כזן ארבעים סאה צר מהיאר ד

[illegible]

(א) לעיל ב: ושי"ב, ב) פסחים
ק"ה, ג) בחינות י: פסחיון סד.
ד) כריתות יב: ה) חולין עב.
סנהדרין ד: ללקח מנ: עג:
ו) מילתא י: וי"ט, ז) שבת עה:
ח) גיטין טו: חולין ק: ידים
פ"א מ"א, ט) סוטה טו:
י) נדרים כה: כ) ופסחים
ק"ה, ל) ב"מ מ"ח מ"חק א"ש
ע"מין י"טעיה מו: ט) ז"ל
כדמלא תמורה יב:

תורה אור השלם

1. ועל כל נפשות מוח לא
יבא לאביו ולאמו לא
יטמא: ויקרא כא יא

נוסחת הריב"ן

(א) לגמור לרביעית: (ד) נזיר
 (ה) יוחנן: (ז) דמלגורסין: (ח) נזיר
 (ט) לחמקן דע ספסאן רביעית
 יין ויבשא ספסא ד' סופסא י'
 ה' על רובע רביעית שבו מר'
 רביעית ויין דרדרי מר'
 (ו) רביעית דס' (ז) ליתא
 ככר': (ח) וקאמן דמספסא
 (ט) שסמן שסמן: (י) מר רביעית:
 (כ) דמלגמן מקורן: ליתא ככר':
 (ל) (מקובל ס' ליתא ככר':
 (מ) גרסין: (נ) רביעית ליתא ככר':
 ו' ונעולתו רביעית וזויהי דל'
 היטא כאל לידען לל' משעין לל' דל'
 הלסא ואלו מיריבסא ליתא ואל'
 איכא מקור דתמן שספסאליס י'
 ושסאלו ליתא:

הגהות הב"ח

[illegible]

הנהגות מדר"ב

רנשבורג
 א' רש"י ד"ה וזמנא פורחא
 סימנא וכו' אלף רנשימ.
 תיבת רנשימ נחמק וי"ב חזי
 לזו מ"ג ל"ח: ב' ד"ה
 דמטלו דנקן וכו' לפני אוחו
 מקום. תיבת מקום נחמק
 וי"ב מקום:

הגהות התוספות

1. ל"ל ולית ספרים. 2. ל"ל
משמע דשרה. 3. היכת לנפש
נמחק. 4. ל"ל מיס שדס.

מוסף רש"י

כל רביעיות שבתורה. כגון רביעית דם מן החם ורביעית שמן לחלה תורה ורביעית מים למזרח, וחליטת דרנן דמשה רבאשה חאלי רביעית לחמה, וסבירא להו כר' עקיבא דאזיז ליה היחם מלטרף נלספור כליטורי מזר בשמח בשמח אוכלין. אף בלאכל היחם

ממנוסף לאיסור (שם) מידר אר
נרביעיות ונאזלנן נכיות, הינך
אדם ונלאו הכי לא יקיר מת
היית רביעית (חולין ע"ג). ויש
ליריד לאחד ואפילו לשנים
הסכן, פילי, סם של מים, ונות

עין משפט
נר מצוה

ב' א מ"י פ"ה מה' עורות
 הלכה ב' כמנ' לארין רמג:
 ב' ב מ"י פ"ו מהלכות חמץ
 וחמץ הלכה ט' כמנ' עשין
 מא' עוש"ע א"ח ס"י חבב
 עשין ט'
 ב' ג מ"י פ"ה מהלכות
 ביאת חקדש הלכה ג'
 כמנ' לארין ט' עוש"ע י"ד
 י' רמג עשין י' נהגה"ה
 [נחמ"מ ס"י ז עשין ה']
 כמנ' ד מ"י ז הל' א' כמנ'
 ט':

ר ה (מ"י) פ"ב מהלכות
טומאות מה ה' יב ופ"ד
שם הלכה ח:
לא ו מ"י פ"ג מהלכות
מעשר קרבנות ה' ג:
לב ז מ"י פ"ח מהל' טוהרות
הלכה א טמא עשין קפו:
לב ז מ"י פ"ח מהל'
טומאות צרעת ה' א
טמא עשין רלה רל:
לד ט מ"י פ"ח מהלכות
טוהרות הטומאות הלכה
א ופ"ד מהלכות טומאות

אזכור הלכה ב:
לד י מיי פייח מהל' שבת
הלכה ב:
לו ב מיי פייח מהל'
מקראות הלכה ח סנה
עשן ח טושי' ע איה ס' קם
ספי' יג:
לז ל מיי פייח מהלכות
סנעה ה' ט סנה עשין
נד:

לחם זה מתיי פייג מהל' קייט
הלכה י קמג עשין יח
טושיע איה (פי' עו סעי' א)
וקי' עו סעיף א:

פי' הרא"ש

אמר לו לית לי חלק בה
דאמר כל שהיא אצלך ואל
שיעור: אמר דיהי רבינו
נזיר דעיינו סיוור חלולתחלת
והתקטנה ויחללנו כדאמר רבי
(פ"ב) אלא רבינו
לא יאסירן שבתהא אן חרוב
במקור לאסור חזק מרבייה
שבניה ואתא דמשמע גרסינן
בשמיני שבתהא. משום
במקור ונפול כל אסירי
גרמייהו ונפול אלעזר משום
אן מדיא אחרניה. אן משום
משנת חביב דמשמע דחק
שדה חזק דיהי רבינו
במקור עס משקין דאמר
אסור על פה חביו וחרציל
במקור. ויחזק אן פליג
בבבלי לתקנתא דכל אסר
מאסור נזיר ויהי לכל אסר
אסירי ונזיר: שם רביה
הי. בעשרה מקומות נתנה
חזק שם רביה: ונזיר
שקטקא. כגון דרבי און יי:
חזקתא כגון מיט אן שם.
דדיא ונזן שם אן
שקטקא נזיר גרשה ספא

שוררם ביקש שמו, וזה
 שררם ביקש לו לניר משה
 אשתה, שררם ברעיה אל
 יורה: שררם ברעיה אל ומגם
 לשררם תרוביבן יו אסר
 לתשע בכסאם אלה לחבר
 שרר וסמך ליה לחבר
 לו: ותרובן: שרר לרעיהם
 הבא ממ' מתימ' ר' רמב"ם
 וזהו א' נחשטח ממ' נפשות
 שיעור א' דהר"י רבינו
 שהו שיעור חיות אדם
 שא"ל לו לחיות כפחות
 מרביעית שם כדא"י ש'
 ושבת מרביעית שם נתיח כסם:
 לו: חיוותה: שררם ברעיה
 ומצורע שפסלו שבתה: חת
 רביעית שמי חלה בחלות
 רבדה חי' שמי חלה בחלות
 רביעית וחבוכה: חת
 שעתה שמי חל ענין החלה
 חתוקה וחצי לרבוכה: חת
 חלק חצי לו ברביעיה:
 רביעית ששן לנייה: וניר
 חת כביא חלות רביעית
 ולא חבוכה: חת רביעית
 שמי למצורע חתה וסמך
 חתם ואת מצורע חתה חת

עצרו חכמים ורביעית: שנפסלו
דבת. וגזרת חכמים היא מייח
שקים ברביעית וכל השופטים
ש דשעזרן ברביעית. מרביעית
ה האיל ואתו משויורי טהרה:
של חרס. מקרה ונחן לתוכה
מימי רגלים שיוכל להתחלל
ור מינה דהתיא דבטלוח רבנן

דלית ייה צידוף. כלומר לא בעי צירוף דלית ליה כל שזא
 [למכות] וא"ם לר"ש משרת נמה לי לצירוף לא אצטרך
 וז"ל נעם כעיקר חיפוק ים מגיעולי עוברי כוכבי לר"ש דלא
 מידוס דליתו אמר במס' ע"י (דף פו:) לא אצטר מורה אלא קדמה
 בת וימא ר"ל דיכול להיות דלדיתא נמי

אז אפשר דלג פגמה פורטא וואס?
אסרעס הכחשו וספיר מקרי' חידוש
שחלקו הכחשו בין פגם מרובה לפגם
מנועט ועוד תיכף נ"ע דשפיר אלטער
לצורך דאס דקאמל כל שזאג היינו
כשזאג צעייגט וואס כל שזאג מעורב
לא ס"ד למקור זכר האל גיווגא מילא
אזוי במנחתם (דף נח.) גרייטא אין
לי אלס הי דבחר דמרבין מקרא
מקאמו דהיינו חצי יום מלרין קרא
לעירונו: **אמר** ר' אבהו **אמר** ר'
אלעזר כל איסורין שבתורתא בל'
וואלי' גרסין כל רביעיית כ"ו וואס
לפרש כגון רביעיית יו של ערלה אז
של כללי הכרס:

כדי רביעית שהורו
 יורה במקדש ^{הי}שהת
 יש חייב מיתה ומתו
 ש שיצאה משני
 באלה שנאמר וקל
 וחמש חיותא חלת
 בשבת חלת רביעית
 ש שמן למזב מזרוע
 שנפסלו רתגן ^{הי}ושאר
 ופוסלין את הגוייה
 ושאר כל המושקן
 השופכים ברביעית
 רביעית נוטלין לידים
 ולגותא לא קא מיירי
 פייילי של חרם ונותן
 מן הכיור ור' יהודה
 תא לא קא מיירי
 מן לתוכה כל שהוא
 בפלותא לא קא
 מההיא דבטלוח רבנן:
 ואינו

האפורה הזוהי בדם האפור השחופה על המים החיים ואמר בקוטה בפי' היה מציא (דף טז:) בדם עשוי האפור יוכל בכן וכמה הן רביעיות: ה'ה'ה בציבא פ"ל: פירוש כלי וטעון בו מצי' לוג מן המיור השקטות אלו: מקטות: מ"ם יתור' ארובה. צעטני על רגליה שיוכל להתפלל שם: **והא'** רביעית דמקוה. דמיו' זו להטביל מחטין ואנוניות דלאמרינן בפסחים (דף טז:) מהחאו דבמליה במזלי. פירוש ה'רעיו' ארבעים טאה אפי' למחטין ואנוניות וכלאם לעולם צעיא מ' טאה למקוה ואמר

וְנִמְחָלָה לְרִבְכָּה וְהִיאָךְ מִמְחָלָה דְרִבְכָּה אֵינֶה זֶה כְּדִי רִבְעִית וְטַעַם
כֹּל הַיּוֹם בְּשָׁמֶן ט' אֵל הַיּוֹם שֹׁמֵעַ כִּי אֵלֶּה א' רִבְעִית שָׁמֶן ל' מִיָּין
זֶה כ"ו' נִוִּיר רִבְעִית שָׁמֶן לְנִוִּיר. לְרִקְוִיָּה נִוִּיר: מְזֻרֶע רִבְעִית
וְרָם עַל מִים חֲמִישׁ [וְיִקְרָא ד'] אֲרִבְעִית כִּמֵּה מִים יֵאֵל נִוִּיר ז' כִּדִּי אֵיכָּה
וְהַמֶּקֶד אֲחֵרִים כִּבְיָאֵה בְּכֵן רִבְעִית וְנִפְסוּל אֵל הַגְּרִיבִּיה דְרִבְעִית
וְסוּ לֵיכָּה וְכָּה אֵיכָּה. הָא דִּתְנֵן בְּכֵם' דִּים נִוִּטְלִין לִידֵים 'מְרִבְעִית
הִוֵּה בִּיה כְּדִי שִׁעוֹר נִטְוִיָּה: כְּנֻלֹּנָה אֵל קְשִׁיירָה. וְדִוִּיר קִפְסִילָה
שֶׁל חֶרֶם שׁוֹר הִיָּה נִוִּיר עֶפֶר מִקְדָּשֵׁה הַמֶּשְׁכָּן דְרִבְעִית [וְנִמְחָלָה וְנִמְן
(דף טו') קָרָא: וְהִיאָכָּה א' דְרִבְעִית. בְּנִבְרִסוֹת (דף טז') כִּמֵּה מִים
וּפְרַשׁ עֲשֵׂמֶלֶת מִלְחָלָה: וְהִיאָכָּה מְקוֹב. דִּתְנֵן [מְקוֹבוֹת ס"ב מ"ד'] ר' אֲלִיעִזֵּר
אֲחֵרִי דְפָחוֹת מִג' לִגְזִין אֵל פְּסָל. לִישָׁנָה אֲחֵרִיתָה וְהִיאָכָּה מְקוֹב
אֲחֵרִיתָה בְּמִסְכָּה פִּסְחִים פִּסְחִים בְּפִרְקָן קִמָּה (דף קז') אֲחֵרִי כֵּן פִּסָּה אֵל
אֲחֵרִיתָה אֲרִבְעִית אֲחֵלִי לִתְחִשְׁטִין וְנִוִּרִיתָה כְּדִלְרָר' כִּמְגִירָה (דף קח')
לִתְחֵלֶל לֵבֵן מִלֵּי עֵצִין יִמְקוּהֶם ל' מִסָּה. לִישָׁנָה אֲחֵרִיתָה וְהִיאָכָּה
וְיֹבֵה הַאֲחֻבְטִי רִבְעִית עַד שָׁלָל יִיגִיעִיו לְאִיִּק כֶּסֶר ט' אֵם לֹאֹ פִּסּוֹל
אֲחֵרִיתָה בְּטוֹלָה בְּכֵן אֵכָּה סְמִין דֵּהָ תִּקְמִי עֵלִיָּה ר' אֲלֵנוֹר כֵּן דִּקּוֹק
אֲחֵרִיתָה וְכָּה אֵיכָּה מְקוֹב דִּתְנֵן [שֶׁהֲשִׁיבָה מִטְרָה דְרִבְעִית דְרִבְעִיה
מִעֵצִין כ'] סָאִין חֶסֶר רִבְעִית וּרְקוֹק לְפִי כִּוּוִּי א' מְקוֹס ד' שִׁמְשִׁכו
וְלֹוֹה בְּכֵן דֵּהָ תִּקְמִי רִשָּׁה שִׁים כִּי אֵיכָּה סָאֵה מִמִּי גִּימְשִׁכו

[illegible]